

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2132

Doknr.
952184

Dato
11-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 10. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 25 (L 66) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 25:

"Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag med bemærkninger, der indebærer, at det tydeliggøres i lovforslaget, at forældrefremmedgørelse også er psykisk vold? Det bør således tilføjes til § 5 i forældreansvarsloven, at myndighederne samtidig skal undersøge, om barnet er blevet udsat for forældrefremmedgørelse.

Det bemærkes, at forældrefremmedgørelse skal kriminaliseres. Det er lykkedes at kriminalisere stalking, der er et alvorligt overgreb af psykisk vold mod et andet menneske. Det bør i forbindelse med konsekvenser af samarbejdschikane/forældrefremmedgørelse i øvrigt huskes, at forarbejderne til straffelovens § 243 som eksempler på strafbar psykisk vold, hvis de øvrige forudsætninger for lovens anvendelse er til stede, nævner »(...) at isolere en person fra den pågældendes familie eller netværk (...)« og »(...) at isolere en person fra sit barn eller dennes nærmeste (...)«, jf. Uddrag af bemærkningerne til straffelovens § 243, jf. Folketingstidende 2018- 19 (1. samling), tillæg A, L 139 som fremsat, side 11-12. Samarbejdschikane, herunder forældrefremmedgørelse, kan med andre ord udgøre psykisk vold, som er strafbart med op til 3 års fængsel."

Svar:

De forslag, som spørgeren ønsker indsat i lovforslaget, har til formål at definere forældrefremmedgørelse som psykisk vold, sådan at det kan kriminaliseres og straffes og indføre pligt for myndighederne til at undersøge, om et barn er blevet udsat for forældrefremmedgørelse.

Som jeg tidligere har tilkendegivet, er jeg lydhør over for alle initiativer, der kan imødegå forældrefremmedgørelse, men jeg kan ikke støtte, at disse to forslag medtages i lovforslaget.

I forhold til den foreslåede kriminalisering af forældrefremmedgørelse skyldes det for det første, at forslaget falder uden for rammerne af aftalen om et forbedret familieretligt system.

For det andet skyldes det, at der er tale om forslag, der, som jeg forstår det, også vedrører straffeloven, herunder en udvidelse af det strafbare område. Dette er områder, der hører under Justitsministeriet.

Jeg kan som nævnt heller ikke støtte, at forslaget om at ændre § 5 i forældreansvarsloven sådan, at myndighederne skal undersøge, om barnet er blevet udsat for forældrefremmedgørelse, medtages i lovforslaget.

I sager efter forældreansvarsloven er det i udgangspunktet forældrene, der fremsætter påstande og understøtter dem med anbringender, eksempelvis om forældrefremmedgørelse. Hvis forældrenes ansøgninger og oplysninger til sagen mv. ikke rummer sådanne anbringender eller på anden måde gør forældrefremmedgørelse gældende, vil det ikke indgå i sagen.

En pligt til at undersøge, om der foreligger forældrefremmedgørelse i alle sager vurderes i øvrigt ikke at være saglig eller proportional. En myndighed må således alene gennemføre den sagsoplysning og de undersøgelser, som sagens karakter tilsiger og nødvendiggør. Endelig vil en sådan pligt medføre øgede omkostninger og dermed et behov for finansiering.

I forlængelse heraf skal jeg henvise til, at med den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, i forældreansvarsloven om forældrefremmedgørelse, som præciseret ved det ændringsforslag, som jeg fremsatte den 5. december 2024, vil myndighederne ved vurderingen af barnets bedste skulle foretage en nærmere undersøgelse af alle sager, hvori der forekommer problemstillinger i relation til forældrefremmedgørelse. Der er således understreget, at hvor det er relevant og dermed proportionalt, skal spørgsmålet om forældrefremmedgørelse undersøges. Den beskrevne ændring af § 5 i forældreansvarsloven vil derfor reelt være overflødig.

Samlet set ser jeg mig således ikke stand til at yde teknisk bistand til dette ændringsforslag.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister